

?Divendres Sant

Quan la tele era en blanc i negre i només existia un únic canal, Chicho Ibáñez Serrador triomfava amb una sèrie que es deia *Historias para no dormir*. Reciclant aquell títol avui es podrien omplir capítols i més capítols d'històries per treure'ns la són sense haver de recórrer a la ficció. N'hi hauria prou amb fer una selecció de material extret dels magazines i els informatius per causar-nos aquella mateixa sensació de desassossec que ell aconseguia a base d'imaginació. Com a botó de mostra, un moment del programa de TV3 *Planta baixa* emès el dimarts 13 d'abril en plena Setmana Santa. A l'estudi es parla de la possibilitat de treure el caràcter religiós d'aquelles festes i de la resta de festius del calendari lligats al catolicisme. I per tractar de l'estat de la qüestió treuen les càmeres al carrer, a Sant Joan Despí, i pregunten a la gent si saben què se celebra Divendres Sant. El primer, un noi d'uns trenta, ho desconeix i es justifica dient que «són temes religiosos, però la meva família som agnòstics i clar, no...». La segona, una noieta d'uns vint-i-tants, amb un riure nerviós diu que «sí, sí que en tinc idea, però ara mateix estic una mica bloquejada, ho sento»; la tercera, que deu rondar els quaranta, també riu una mica i confessa «no en tinc ni idea, la veritat». Finalment, el quart, un home ja ben granat que deu passar dels seixanta i que sembla andalús, quan el reporter li demana si sap què se celebra el Divendres Sant, remata la ignorància general amb un to jocós: «Pues no, ni el divendres, ni el dijous, ni nada».

M'ho mirava bocabadat i no m'ho podia creure. No saber què es commemora el Divendres Sant em sembla tan greu com desconèixer la capital de França. No s'hi val a dir que ets agnòstic, cal confessar que ets ignorant. Perquè qui no sap què se celebra el Diumenge de Pasqua tampoc sabrà a què treu cap fer festa l'Onze de Setembre, ni el Sis de Desembre ni l'U de Maig. Una enquesta com aquella, feta a peu de carrer i a boca de canó, diu més de la nostra societat que tots els estudis sobre el fracàs escolar i el famós informe PISA. Això no hi ha reforma educativa que ho salvi. Ni «avaluacions per competències» ni cap de les moltes collonades amb les quals es maquilla l'estat del país que tenim.